

บทที่ 5

บทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

ลำไยเป็นผลไม้ที่ปลูกกันมากในภาคเหนือเป็นระยะเวลานานมาแล้ว เป็นผลไม้ที่มีรสชาติหวานอร่อย และมีกลิ่นหอมเป็นที่นิยมบริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แต่เนื่องจากมีการใช้สารคลอเรท และไซเดียมคลอเรท บังคับให้ลำไยออกดอกนอกฤดู และสามารถปลูกได้ทั่วประเทศ ทำให้มีการขยายตัวพื้นที่การเพาะปลูกรวมทั้งผลผลิตลำไยที่เพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาลำไยล้นตลาดส่งผลให้ราคาลำไยตกต่ำ ซึ่งการอบแห้งลำไยเป็นการนำลำไยมาแปรรูปเป็นรูปแบบหนึ่งที่เพิ่มมูลค่าของลำไยให้สูงขึ้น และเป็นทางออกให้แก่เกษตรกรในกรณีที่มีผลผลิตลำไยสดออกมาแข่งขันกันมาก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าผู้ประกอบการทำลำไยอบแห้งในปัจจุบันนี้จะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่างับต้นทุนที่ลงทุนหรือไม่

ในการศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของการทำลำไยอบแห้งนี้ได้ทำการศึกษาจากการทำลำไยอบแห้งในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกลำไยมากเป็นอันดับ 2 ของภาคเหนือตอนบนและของประเทศ โดยได้ทำการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ทำลำไยอบแห้งที่จดทะเบียนกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ ในเขตอำเภอสารภี อำเภอสันป่าตอง และอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 31 ราย โดยแบ่งผู้ประกอบการออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการที่มีปริมาณการผลิตต่อปี 1-100,000 กิโลกรัม ผู้ประกอบการที่มีปริมาณการผลิตต่อปี 100,001- 200,000 กิโลกรัม และ ผู้ประกอบการที่มีปริมาณการผลิตต่อปี 200,001 กิโลกรัมขึ้นไป ซึ่งในการศึกษารั้ครั้งนี้ได้ทำการศึกษาที่อายุโครงการเพียง 4 ปีเท่านั้น เนื่องจากได้มีการศึกษามาแล้วว่าการทำลำไยอบแห้งจะให้ผลตอบแทนคุ้มทุนประมาณปีที่ 4

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการทำลำไยอบแห้งให้ผลสรุปดังต่อไปนี้

ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 1 (ผู้ประกอบการที่มีปริมาณการผลิตต่อปี 1-100,000 กิโลกรัม)

ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 1 มีรายจ่ายลงทุนในการทำลำไยอบแห้ง เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 182,803.85 บาทต่อรายผู้ประกอบการ และมีรายจ่ายประจำต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 1 – 4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 674,053.82 บาท 646,255.95 บาท 708,445.68 บาท และ 822,384.61 บาท ตามลำดับต่อรายผู้ประกอบการ (ตารางที่ 4 – 19) จากการจำหน่ายผลลำไยอบแห้งขนาด AA กิโลกรัมละ 65 บาท ขนาด A กิโลกรัมละ 42.50 บาท ขนาด B กิโลกรัมละ 26 บาท และ ขนาด C กิโลกรัมละ 12 บาท ทำให้มีรายได้ต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 1 – 4 เท่ากับ 720,539.62

บาท 686,228.37 บาท 762,475.96 บาท และ 899,721.56 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 23) มีกำไร (ขาดทุน)สุทธิต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการ ในระหว่างปีที่ 1 – 4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 50,487.72 บาท 44,141.65 บาท 58,663.74 บาท และ 82,802.41 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 27)

จากการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 1 จะมีระยะเวลาคืนทุน 3 ปี 4 เดือน 9 วัน (ตารางที่ 4 – 33) สำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 ร้อยละ 6 ร้อยละ 7 จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 46,966.00 บาท 18,954.54 บาท และ 13,993.22 บาท (ตารางที่ 4 – 36) ตามลำดับ และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ ร้อยละ 10.05 (ตารางที่ 4 – 39)

ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 2 (ผู้ประกอบการที่มีปริมาณการผลิตต่อปี 100,001- 200,000 กิโลกรัม)

ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 2 มีรายจ่ายลงทุนในการทำลำไยอบแห้ง เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 1,773,420.00 บาทต่อรายผู้ประกอบการ และมีรายจ่ายประจำต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 1 – 4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 5,294,186.50 บาท 5,069,984.00 บาท 5,556,146.50 บาท และ 6,490,071.50 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 20) จากการจำหน่ายผลลำไยอบแห้งขนาด AA กิโลกรัมละ 65 บาท ขนาด A กิโลกรัมละ 42.50 บาท ขนาด B กิโลกรัมละ 26 บาท และ ขนาด C กิโลกรัมละ 12 บาท ทำให้มีรายได้ต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 1 – 4 เท่ากับ 5,873,550.00 บาท 5,593,860.00 บาท 6,215,400.00 บาท และ 7,334,172.00 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 24) มีกำไร(ขาดทุน)สุทธิต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 1 – 4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 609,013.50 บาท 548,626.00 บาท 686,753.50 บาท และ 876,550.50 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 28)

จากการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 2 จะมีระยะเวลาคืนทุน 2 ปี 10 เดือน 23 วัน (ตารางที่ 4 – 34) สำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 ร้อยละ 6 ร้อยละ 7 จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 876,285.91 บาท 560,319.34 บาท และ 504,260.99 บาท (ตารางที่ 4 – 37) ตามลำดับ และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ ร้อยละ 18.19 (ตารางที่ 4 – 40)

ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 3 (ผู้ประกอบการที่มีปริมาณการผลิตต่อปี 200,001 กิโลกรัมขึ้นไป)

ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 3 มีรายจ่ายลงทุนในการทำลำไยอบแห้ง เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 5,575,500.00 บาทต่อรายผู้ประกอบการ และมีรายจ่ายประจำต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 0 – 4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 12,240,066.67 บาท 11,798,441.67 บาท 12,786,483.33 บาท และ 17,393,160.00 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 21) จากการจำหน่ายผลลำไยอบแห้งขนาด AA กิโลกรัมละ 67 บาท ขนาด A กิโลกรัมละ 44 บาท ขนาด B กิโลกรัมละ 26 บาท และ ขนาด C

กิโลกรัมละ 12 บาท ทำให้มีรายได้ต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 1 – 4 เท่ากับ 13,609,411.33 บาท 12,961,410.00 บาท 14,401,566.67 บาท และ 19,874,162.00 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 25) มีกำไร(ขาดทุน)สุทธิต่อปีเฉลี่ยต่อรายผู้ประกอบการในปีที่ 1 – 4 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 1,376,538.00 บาท 1,178,235.00 บาท 1,638,000.00 บาท และ 2,532,868.67 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 4 – 29)

จากการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 3 จะมีระยะเวลาคืนทุน 3 ปี 5 เดือน 21 วัน (ตารางที่ 4 – 35) สำหรับมูลค่าปัจจุบันสุทธิในกรณีที่อัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 ร้อยละ 6 ร้อยละ 7 จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 1,174,401.66 บาท 338,118.47 บาท และ 190,179.10 บาท (ตารางที่ 4 – 38) ตามลำดับ และมีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ ร้อยละ 8.35 (ตารางที่ 4 – 41)

จากการทำกำไรของของผู้ประกอบการกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 3 จะใช้ระยะเวลาคืนทุนไม่แตกต่างกันมาก แต่จะใช้ระยะเวลาคืนทุนมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มที่ 2 และผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นบวก แสดงว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนของผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่มมีค่ามากกว่าต้นทุนของเงินลงทุนที่จ่ายไป ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 1 มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เท่ากับ ร้อยละ 10.05 ผู้ประกอบการกลุ่มที่ 2 มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับ ร้อยละ 18.19 ซึ่งสูงกว่าผู้ประกอบการกลุ่มที่ 3 ที่มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง เท่ากับ ร้อยละ 8.35 แสดงให้เห็นว่าผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนมีอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการคือ ร้อยละ 1 ร้อยละ 6 ร้อยละ 7 ดังนั้น จากการประเมินค่าการลงทุนในการทำกำไรของของผู้ประกอบการทั้ง 3 กลุ่ม ทั้ง 3 วิธี ปรากฏว่าสามารถตัดสินใจลงทุนได้ทั้ง 3 กลุ่ม แต่ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ประกอบด้วย

ข้อจำกัดของการศึกษา

1. กลุ่มผู้ประกอบการที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ใช้ปลูกสร้างโรงเรือนเองทั้งหมด ไม่ต้องเสียรายจ่ายลงทุนในการซื้อที่ดิน ดังนั้นหากต้องมีการซื้อที่ดินจะทำให้ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำการศึกษาครั้งนี้เปลี่ยนแปลงไป (หมายเหตุ : ราคาประเมินที่ดินในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2546 ประมาณ 250,000 – 400,000 บาทต่อไร่)

2. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาอยู่ในช่วง ปี พ.ศ. 2543 – 2546 ซึ่งหากระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไปอาจมีผลต่อต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษา ได้แก่ ต้นทุนวัตถุดิบที่อาจเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณผลผลิตลำไยสดในแต่ละปี อัตราค่าแรงงาน รวมถึงสภาวะเศรษฐกิจและการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการทำลำไยอบแห้งในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ได้พบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการผลิต ต้นทุนค่าเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตค่อนข้างสูง , ลำไยสดมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ และ ปริมาณลำไยสดในแต่ละปีไม่แน่นอนทำให้ต้นทุนวัตถุดิบบางปีสูง
2. ปัญหาด้านเงินลงทุน เงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ และ ทางปฏิบัติการกู้เงินมีขั้นตอนยุ่งยากได้เงินช้า ขณะที่ค่าใช้จ่ายในการผลิตค่อนข้างสูง
3. ปัญหาด้านแรงงาน ช่วงฤดูการผลิตจะขาดแคลนแรงงาน ทำให้ค่าจ้างแรงงานค่อนข้างสูงแต่แรงงานไม่มีคุณภาพ
4. ปัญหาด้านคุณภาพสินค้า การใช้แรงงานคนในการพลิกกลับลำไยระหว่างอบ ลำไยจะแตกเสียหายค่อนข้างมากทำให้ขายได้ราคาต่ำ
5. ปัญหาด้านการตลาด ราคาขายไม่แน่นอน ถูกกดราคา , ในการจำหน่ายลำไย ได้รับเงินช้า
6. ปัญหาด้านอื่น ๆ การสนับสนุนของรัฐบาลในด้านต่าง ๆ เป็นไปเฉพาะกลุ่ม การกระจายไปยังผู้ประกอบการไม่ทั่วถึง

ในการวิเคราะห์ และ ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการทำลำไยอบแห้งในจังหวัดเชียงใหม่มีข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

1. รัฐบาลควรควบคุมราคาเชื้อเพลิง (น้ำมัน และแก๊ส) ที่ในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูงซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเงินทุน
2. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนแก่ผู้ประกอบการ โดยหาแหล่งกู้ยืมหรือแหล่งเงินทุนที่มีดอกเบี้ยต่ำ มีระยะเวลาคืนเงินนานพอควร และกระจายการสนับสนุนด้านต่าง ๆ แก่ผู้ประกอบการอย่างทั่วถึง
3. ทางรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ควรหาทางเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวกับการผลิต เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และ อาจจัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปให้ความรู้หรือฝึกอบรมให้แก่คนงาน เพื่อให้ได้แรงงานที่มีคุณภาพ เป็นการลดปัญหาในเรื่องของผลผลิตที่แตกเสียหาย
4. ผู้ประกอบการควรรวมตัวกัน เพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับกลุ่มพ่อค้าคนกลางเพื่อป้องกันการถูกกดราคา รวมถึงสร้างอำนาจต่อรองในการซื้อสินค้าต่าง ๆ เช่น เชื้อเพลิง อุปกรณ์เครื่องมือจากพ่อค้าในราคาที่ต่ำลง